บทที่ 2
ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 เทคโนโลยีกลุ่ม (Group Technology)

เทคโนโลยีกลุ่ม (Group Technology) เป็นกระบวนการผลิตซึ่งนำเอาข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะที่คล้ายคลึงกันของชิ้นงานและ/หรือเครื่องจักรมาดำเนินการจัดกลุ่มและใช้ข้อมูลเหล่านี้ให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุดสำหรับระบบการผลิต

ระบบการผลิตแบบเซลลูลาร์ เป็นการประยุกต์ใช้งานแบบหนึ่งของเทคโนโลยีกลุ่ม ซึ่งนำเอาชิ้นงานที่มีลักษณะการออกแบบและการผลิตที่คล้ายคลึงกันมาจัดกลุ่มเข้าด้วยกันเรียกว่า ครอบครัวชิ้นงาน (Part Family) และกลุ่มเครื่องจักร (Machine Group) ซึ่งจะรวมเรียกว่าเซล (Cell) โดยการสร้างเซลขึ้นมานั้นจะต้องให้ 1 ครอบครัวชิ้นงานหรือมากกว่า สามารถทำงานได้ในเซลเดียวกัน หรือเกิดการตัดกันระหว่างเซลน้อยที่สุด วิธีในการสร้างเซลแสดงดังรูปที่ 2.1

ข้อดีของเทคโนโลยีกลุ่ม เมื่อนำมาใช้กับระบบการผลิตแบบเซลลูลาร์คือ

1. ลดเวลาในการติดตั้งเครื่องจักร โดยการใช้เครื่องมือครอบครัวชิ้นงาน (Part Family Tooling) และการจัดลำดับการทำงานก่อนหลัง

2. ลดเวลาทำงานในกระบวนการ (Work - In - Process) โดยลดเวลาเคลื่อนที่ของชิ้นงาน การรอคอยสำหรับการเคลื่อนที่ และการใช้การส่งผ่านแบบขั้นๆ ภายใน Batch

3. ลดการทำงานซ้ำและเศษของวัตถุดิบ สินค้ามีประสิทธิภาพมากขึ้นเนื่องจากมีการจัดการให้มีความต่อเนื่องในการผลิต ทำให้ความผิดพลาดในการผลิตน้อยลง

4. ทำให้การทำงานต่าง ๆ เร็วขึ้นซึ่งจะช่วยลดปัญหาสินค้าคงคลัง และช่วยให้ตอบสนองกับภาวะของตลาดที่เปลี่ยนแปลงได้เร็วขึ้น

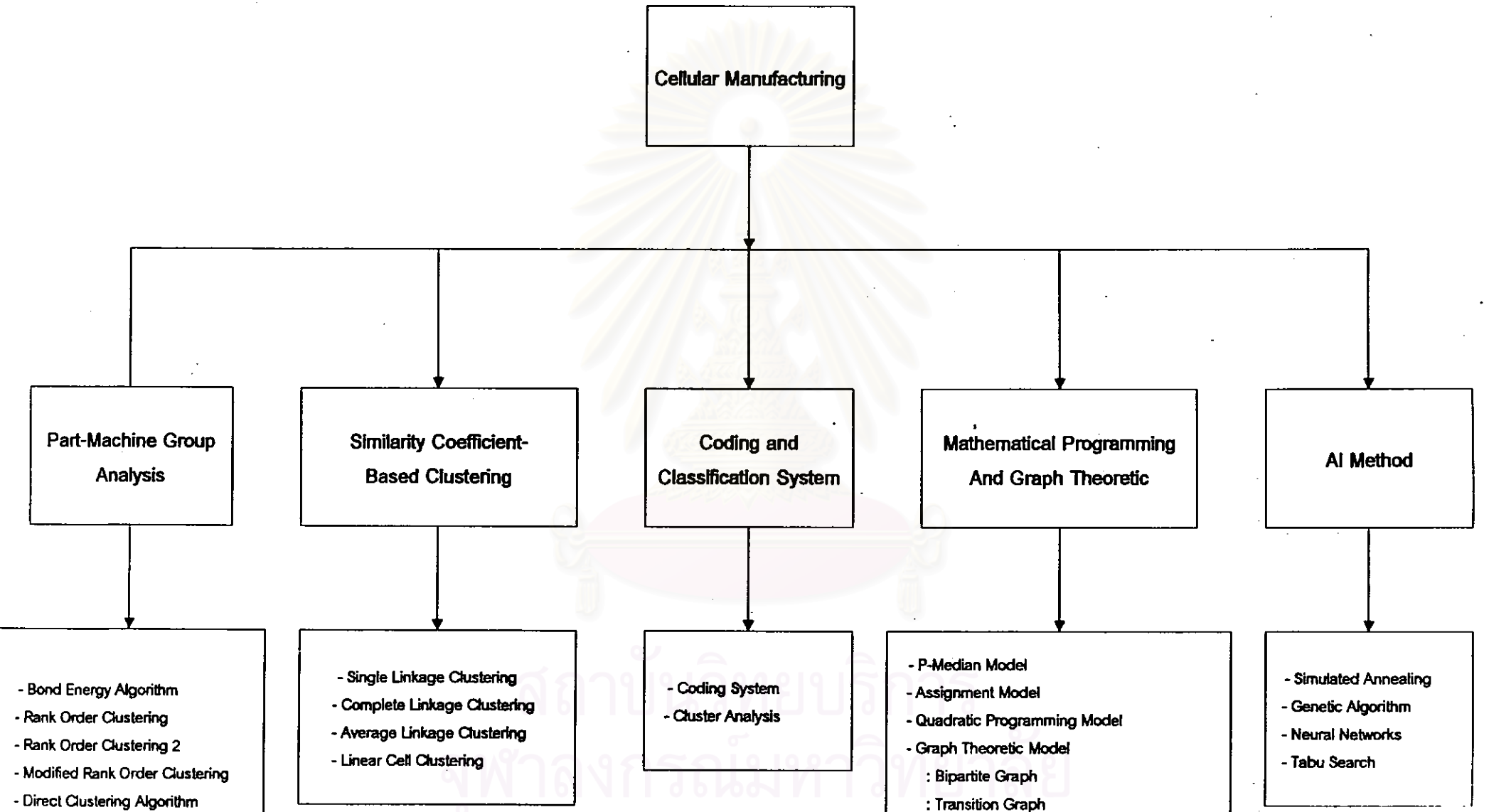

รูปที่ 2.1 วิธีการสร้างเซลของระบบการผลิตแบบเซลลูลาร์

2.2 การค้นหาคำตอบแบบทาบู (Tabu Search)

ในการหาคำตอบที่ดีที่สุด สำหรับปัญหา Combinatorial Optimization นั้น ได้มีการพัฒนาเทคนิคสำหรับแก้ไขปัญหาเหล่านี้อยู่หลายวิธี ลักษณะปัญหา Combinatorial Optimization นั้น เราจะไม่สามารถใช้วิธีการทางคณิตศาสตร์โดยตรงในการแก้ไขปัญหาได้ สำหรับปัญหาขนาดใหญ่ ดังนั้นจึงได้มีการคิดวิธีการอื่นที่จะนำมาใช้ในการแก้ปัญหาเหล่านี้ วิธีการที่นำมาใช้เรียกว่า ฮิวริสติกส์ (Heuristic) ในฮิวริสติกส์สามารถแบ่งเป็น Class เรียกว่า Metaheuristic ซึ่ง Metaheuristic จะมีวิธีการหาคำตอบที่ดีที่สุดสำหรับปัญหานั้น ๆ โดยมีการออกแบบให้เหมาะสมกับปัญหา ในที่นี้เราจะกล่าวถึง Metaheuristic แบบหนึ่งคือ การค้นหาคำตอบแบบทาบู (Tabu Search)

การค้นหาคำตอบแบบทาบู ถูกคิดค้นโดย Glover (1989) เป็นการออกแบบสำหรับหาคำตอบที่ดีที่สุดของปัญหาแบบ Combinatorial Optimization โดยกำหนดปัญหาที่จะทำการหาคำตอบ

กำหนดให้

X เป็นเซตของคำตอบที่เป็นไปได้ โดยมีคำตอบ s คำตอบ

f เป็นฟังก์ชันที่ให้ค่าน้อยที่สุด โดยแต่ละ s ใน X จะเป็นจำนวนจริง ซึ่งสามารถเขียนในรูป f(s)

N(s) หรือ Neighborhood ถูกกำหนดสำหรับแต่ละคำตอบของ s ใน X

วิธีการค้นหาคำตอบแบบทาบูจะเริ่มต้นจาก

1. หาคำตอบที่เป็นไปได้ จากคำตอบ s
2. หลังจากนั้นจะทำการย้ายตามเงื่อนไขและข้อบังคับของ Neighborhood List
3. เมื่อไรก็ตามที่มีคำตอบที่เป็นไปได้ จากคำตอบ s N(s) จะถูกตรวจสอบ ถ้าคำตอบ s' ที่ได้ ในN(s) ทำให้ $f(s') < f(s)$ แล้ว ก็จะเลือกค่าที่ s' นั้นไว้ เราจะทำตามขั้นตอนเหล่านี้ไป เรื่อย ๆ จนกว่าจะถึงเงื่อนไขของการหยุด
4. เพื่อที่จะหลีกเลี่ยงไม่ให้เกิดการวนรอบ เราจะไม่ยอมให้มีการย้อนกลับไปยังคำตอบที่ผ่านมาแล้วใน Iteration k ที่ผ่านมา ซึ่งเราเก็บคำตอบเหล่านั้นใน Tabu List ขนาดของ Tabu List จะเป็นค่าคงที่ หรือค่าผันแปรก็ได้ ขึ้นอยู่กับปัญหานั้น ๆ ในที่นี้เรากำหนดให้เท่ากับ k ลำดับขั้นตอนในการทำงานจะเป็นดังนี้ คือ เมื่อมีการย้ายจากคำตอบ s $\rightarrow$ คำตอบ s' เราจะนำคำตอบ s ไปเก็บไว้ที่ปลายของ Tabu List แต่ถ้าเกินขนาดของ Tabu List (ในกรณีที่ขนาดของ Tabu List ถูกกำหนดไว้) แล้วเราจะตัดคำตอบที่เก่าที่สุดออก และนำคำตอบ s นั้นไปใส่

ใน Tabu List เริ่มต้น แต่ถ้าคำตอบ s อยู่ใน Tabu List การย้ายของคำตอบ s ที่จะไปยัง Tabu List นั้นจะถูกห้ามไว้ ซึ่งค่าของคำตอบ s จะถูกเรียกว่าคำตอบทาบู (Tabu Solution)

5. แต่อย่างไรก็ตาม การใช้คำตอบทาบูนั้น อาจมีข้อผิดพลาดได้ จึงได้มีการนำคุณสมบัติบางอย่างที่จะทำการยกเลิกสถานะทาบูใน Tabu List ของคำตอบ s ในกรณีที่เราต้องการ

สมมติว่า ฟังก์ชัน f เป็นค่าจำนวนเต็มบวก
เรากำหนดฟังก์ชัน Aspiration A(z) สำหรับทุก ๆ ค่าจำนวนเต็มบวก z
โดยกำหนดค่าเริ่มต้นที่ A(z) = z-1

ถ้าคำตอบ s' อยู่ใน Tabu list เราอาจจะหยุดสถานะทาบูไว้ แล้วตรวจสอบดูว่ามีการย้ายที่เป็นไปได้จากคำตอบ s ในกรณีที่ $f(s') \leq A(f(s))$ ซึ่งหมายความว่าการย้ายจะถูกยอมรับ ถ้าค่าของ f ที่ s' มีค่าน้อยกว่าค่าที่กำหนดไว้

6. หลังจากการย้ายและหาคำตอบตามเงื่อนไขของ Neighborhood List แล้ว จะทำการปรับปรุงค่าของ Tabu List และค่าคำตอบที่เป็นไปได้ใหม่

7. ในเงื่อนไขการหยุดการทำงานนั้นจะต้องถูกกำหนดไว้ โดยในกรณีแรก ถ้าค่าของ f ที่ได้มีค่าใกล้เคียงกับค่า Lower Bound, $\hat{f}$ (เป็นค่าการทำงานจริงที่เกิดขึ้น โดยไม่ได้คิดค่าเวลารอคอยต่าง ๆ) เราก็สามารถเลือกค่า f นั้นเป็นค่าที่ต้องการได้ ซึ่งโดยทั่วไปแล้ววิธีนี้จะไม่ให้ค่าที่ถูกต้องมากนัก ดังนั้นจึงได้มีการใช้วิธีการกำหนดจำนวนเต็มบวก nbmax ขึ้น เมื่อมีการหาค่าที่ Iteration nbmax แล้วปรากฏว่าไม่มีแนวโน้มของค่าคำตอบที่ดีที่สุดในทางที่ดีขึ้น เราก็จะหยุดการทำงาน นอกจากวิธีเหล่านี้แล้วเรายังอาจจะใช้วิธี CPU Time Limit คือถ้าเวลาในการประเมินผลทั้งหมดเกินเวลาทำงานของ CPU เราก็สามารถสั่งให้หยุดการทำงานได้ ผังการทำงานของการค้นหาคำตอบแบบทาบูแสดงในรูปที่ 2.2

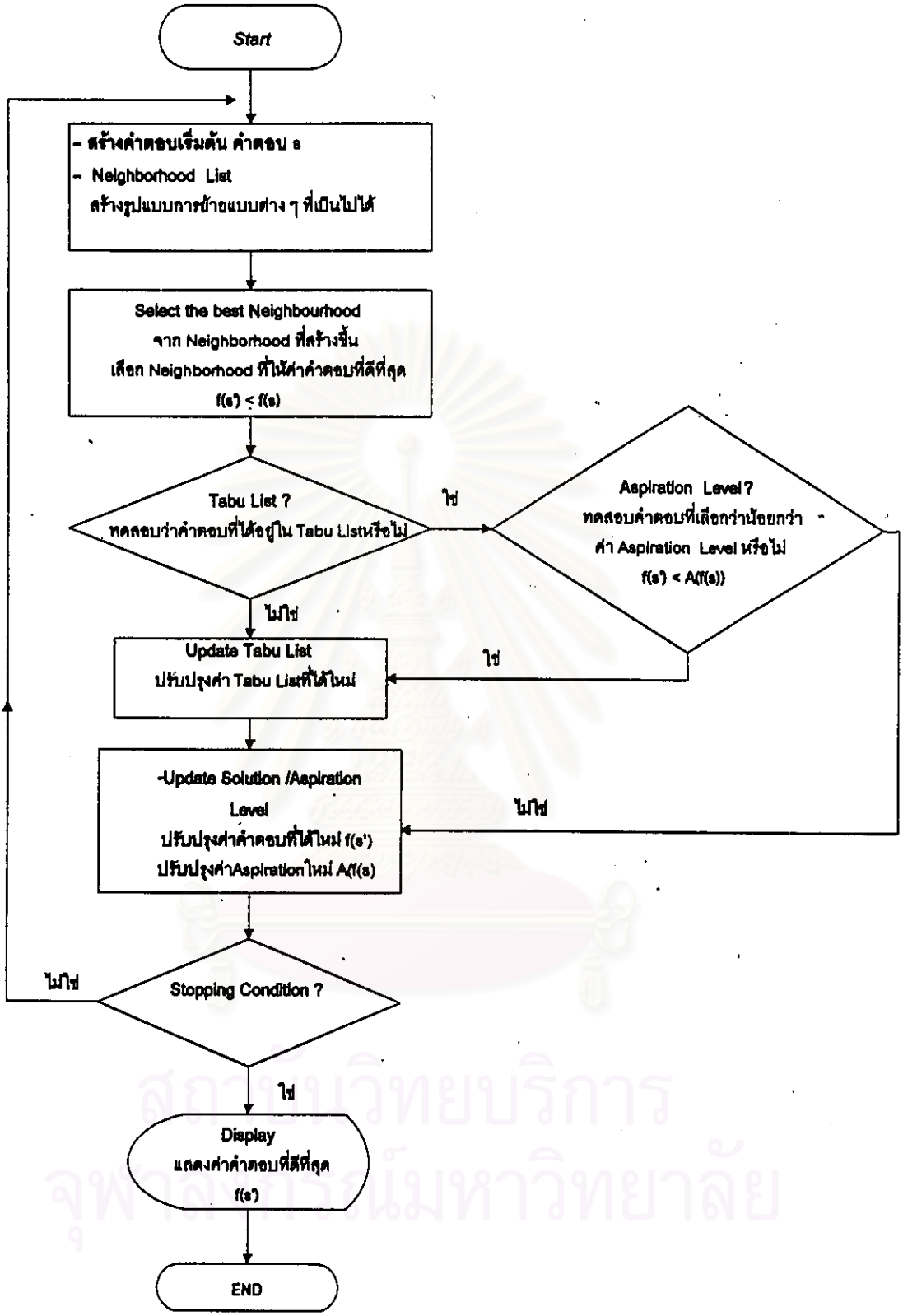

รูปที่ 2.2 ผังการทำงานของการค้นหาคำตอบแบบทาบู

2.2.1 Neighborhood List

รูปแบบของการค้นหาคำตอบแบบทาบู จะเป็นการย้ายเพื่อหาคำตอบที่ดีที่สุดของปัญหาที่เราต้องการหาคำตอบ การใช้วิธี Neighborhood นั้นจะช่วยให้เราได้คำตอบที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด แต่มันจะต้องใช้เวลาในการประมวลผลมาก ดังนั้นจึงได้มีการนำเอาการค้นหาคำตอบแบบทาบูมาใช้ร่วมกับโครงสร้างซึ่งแบ่งส่วนของ . Neighborhood ออก ในส่วนของ Neighborhood นั้นจะประกอบด้วยรูปแบบการย้ายที่ต้องการ ซึ่งมีโครงสร้างหลายรูปแบบได้แก่

- Single Adjacent Pairwise Interchange
- Swap Pairwise Interchange
- Insertion Interchange
- Reeves algorithm

- **Single Adjacent Pairwise Interchange**

วิธีนี้จะทำการแลกเปลี่ยนตำแหน่ง 2 ตำแหน่งที่อยู่ติดกันได้แก่ตำแหน่งที่ i และ i+1 การย้ายจะถูกกำหนดโดย i และขนาดของ Neighborhood ที่ได้คือ n-1 โดยที่ n เท่ากับขนาดของปัญหา ดังแสดงตังตัวอย่าง

ปัญหาที่ต้องการ : {1,2,3,4,5,6}
วิธีการย้าย : {2,1,3,4,5,6}, {1,3,2,4,5,6}, {1,2,4,3,5,6}, {1,2,3,5,4,6,}
{1,2,3,4,6,5}

วิธีนี้จะใช้การแลกเปลี่ยน 2 ตำแหน่งที่อยู่ติดกัน ยกตัวอย่างเช่นการเปลี่ยนตำแหน่งที่ 3 กับ 4 จะได้ว่า ตำแหน่งที่ i คือ 3 และตำแน่งที่ i+1 คือ 4 ดังนั้นค่าที่ตำแหน่งที่ 4 จะย้ายไปอยู่ตำแหน่งที่ 3 และค่าจากตำแหน่งที่ 3 จะถูกย้ายไปตำแหน่งที่ 4 ซึ่งเท่ากับ *{1,2,4,3,5,6}* ขนาดของ Neighborhood List สามารถคำนวณได้เท่ากับ 6-1 ซึ่งเท่ากับ 5

- **Swap Pairwise Interchange**

ในวิธีนี้จะทำการแลกเปลี่ยนที่ 2 ตำแหน่งคือ ตำแหน่งที่ i และตำแหน่งที่ k การย้ายถูกกำหนดโดย i และ k ขนาดของ Neighborhood ที่ได้คือ n(n-1)/2 ดังแสดงดังตัวอย่าง

ปัญหาที่ต้องการ : {1,2,3,4,5,6}

วิธีการย้าย: {2,1,3,4,5,6}, {3,2,1,4,5,6}, {4,2,3,1,5,6}, {5,2,3,4,1,6},
{6,2,3,4,5,1}
{1,3,2,4,5,6}, {1,4,3,2,5,6}, {1,5,3,4,2,6}, {1,6,3,4,5,2}
{1,2,4,3,5,6}, {1,2,5,4,3,6}, {1,2,6,4,5,3}
{1,2,3,5,4,6}, {1,2,3,6,5,4}
{1,2,3,4,6,5}

วิธีนี้จะเป็นการย้ายโดยการสลับตำแหน่งจากตำแหน่งที่ i ไปตำแหน่งที่ k ยกตัวอย่างเช่น ต้องการสลับค่าจากตำแหน่งที่ 3 ไปยังตำแหน่งที่ 5 จะได้ว่า i เท่ากับ 3 และ k เท่ากับ 5 ดังนั้นค่าในตำแหน่งที่ 3 จะโดนย้ายไปตำแหน่งที่ 5 และค่าในตำแหน่งที่ 5 จะถูกย้ายไปตำแหน่งที่ 3 ซึ่งจะได้ค่าดังนี้ *{1,2,5,4,3,6}* ขนาดของ Neighborhood List สามารถคำนวณได้เท่ากับ 6(6-1)/2 ซึ่งเท่ากับ 5

- **Insertion Interchange**

ในวิธีนี้จะเอาค่าในตำแหน่งที่ i ไปใส่ในตำแหน่งที่ k การย้ายถูกกำหนดโดย i และ k ขนาดของ Neighborhood ที่ได้คือ $(n-1)^2$ ดังแสดงตามตัวอย่าง

ปัญหาที่ต้องการ : {1,2,3,4,5,6}

วิธีการย้าย: {2,1,3,4,5,6}, {2,3,1,4,5,6}, {2,3,4,1,5,6}, {2,3,4,5,1,6},
{2,3,4,5,6,1}
{1,3,2,4,5,6}, {1,3,4,2,5,6}, {1,3,4,5,2,6}, {1,3,4,5,6,2}
{3,1,2,4,5,6}, {1,2,4,3,5,6}, {1,2,4,5,3,6}, {1,2,4,5,6,3}
{4,1,2,3,5,6}, {1,4,2,3,5,6}, {1,2,3,5,4,6}, {1,2,3,5,6,4}
{5,1,2,3,4,6}, {1,5,2,3,4,6}, {1,2,5,3,4,6}, {1,2,3,4,6,5}
{6,1,2,3,4,5}, {1,6,2,3,4,5}, {1,2,6,3,4,5}, {1,2,3,6,4,5}

วิธีนี้จะเป็นการนำเอาตำแหน่งที่ i ไปแทรกในตำแหน่งที่ k ยกตัวอย่างเช่น ต้องการย้ายตำแหน่งที่ 6 ไปตำแหน่งที่ 3 จะได้ว่าค่า i เท่ากับ 6 และค่า k เท่ากับ 3 ซึ่งจะได้คำตอบคือ *{1,2,6,3,4,5}* ขนาดของ Neighborhood List สามารถคำนวณได้เท่ากับ $(6-1)^2$ ซึ่งเท่ากับ 25

- **Reeves Algorithm**

ถ้าปัญหาที่มีอยู่ค่อนข้างใหญ่ ในวิธีข้างต้นจะทำให้มี Neighborhood ค่อนข้างมาก ทำให้เปลืองหน่วยความจำในการจัดเก็บ Reeves (1993) จึงได้พยายามลดขนาดของ Neighborhood ลง โดยเราสามารถตรวจสอบผลของการ Remove และ Reinsert ของแต่ละงาน เมื่อ $(j_1, j_2, \ldots\ldots, j_p)$ ที่ $p<n$ ย้ายเพื่อหาคำตอบที่ดีที่สุด แล้วย้าย $(j_{p+1}, j_{p+2}, \ldots\ldots, j_{2p})$ และอื่น ๆ ดังแสดงดังตัวอย่าง

ปัญหาที่ต้องการ : {1,2,3,4,5,6}

วิธีการย้าย : กำหนด p = n/2

{2,1,3,4,5,6}, {2,3,1,4,5,6}, {2,3,4,1,5,6}, {2,3,4,5,1,6}, {2,3,4,5,6,1}

{1,3,2,4,5,6}, {1,3,4,2,5,6}, {1,3,4,5,2,6}, {1,3,4,5,6,2}

{3,1,2,4,5,6}, {1,2,4,3,5,6}, {1,2,4,5,3,6}, {1,2,4,5,6,3}

และ

{4,1,2,3,5,6}, {1,4,2,3,5,6}, {1,2,3,5,4,6}, {1,2,3,5,6,4}

{5,1,2,3,4,6}, {1,5,2,3,4,6}, {1,2,5,3,4,6}, {1,2,3,4,6,5}

{6,1,2,3,4,5}, {1,6,2,3,4,5}, {1,2,6,3,4,5}, {1,2,3,6,4,5}

ในวิธีนี้จะมีวิธีการย้ายเหมือนกับวิธี Insertion Interchange ที่ได้กล่าวแล้วข้างต้น ส่วนที่แตกต่างกันก็คือ การย้ายจะถูกแบ่งออกเป็น 2 ส่วนโดยแบ่งจากขนาดของปัญหา หลังจากแบ่งแล้วจึงทำการย้าย ตามวิธีของ Neighborhood ต่าง ๆ

2.2.2 Tabu List

ในการหาคำตอบที่ดีที่สุดโดยใช้การค้นหาคำตอบแบบทาบูนั้น จะมีการย้ายเกิดขึ้นภายในโครงสร้างของ Neighborhood (ซึ่งมีอยู่หลายแบบได้แก่ Single Adjacent Pairwise Interchange, Swap Pairwise Interchange, Insertion Interchange, Reeves Algorithm ดังได้กล่าวมาแล้วข้างต้น) เพื่อที่จะป้องกันไม่ให้เกิดการย้ายที่ซ้ำซ้อนขึ้น จึงได้มีการกำหนดค่าที่เคยย้ายแล้วไว้ใน Tabu List ขนาดของ Tabu List (Tabu List Size) ที่เหมาะสมจะขึ้นอยู่กับปัญหา โดยทั่วไปจะกำหนดไว้เท่ากับ 7

ในบางครั้ง เมื่อทำการย้ายแล้วปรากฏว่า ค่าคำตอบที่ได้ของการย้ายไม่มีแนวโน้มในทางที่ดีขึ้น เราจึงได้มีการกำหนด Dynamic Tabu List ขึ้น เพื่อที่จะทำการลบข้อมูลใน Tabu List เดิมออก แล้วทำการกำหนดขนาดของ Tabu List ใหม่ที่เหมาะสม

2.2.3 Aspiration Criteria

จากการที่เรากำหนด Tabu List ขึ้นจะทำให้เราไม่สามารถย้ายกลับไปยังตำแหน่งเดิมได้ แต่ในบางครั้งข้อห้ามใน Tabu List อาจถูกยกเลิกได้ ถ้ามีเงื่อนไขที่ดีพอ ซึ่งเงื่อนไขเหล่านั้นจะต้องถูกกำหนดโดย Aspiration Level Condition

เรากำหนดฟังก์ชัน Aspiration A(z) สำหรับทุก ๆ ค่าจำนวนเต็มบวก z
โดยกำหนดค่าเริ่มต้นที่ A(z) = z-1

ถ้าคำตอบ s' อยู่ใน Tabu list เราอาจจะหยุดสถานะทามูไว้ แล้วตรวจสอบดูว่ามีการย้ายที่เป็นไปได้จากคำตอบ s ในกรณีที่ $f(s') \leq A(f(s))$ ซึ่งหมายความว่าการย้ายจะถูกยอมรับถ้าค่าของ f ที่ s' มีค่าน้อยกว่าค่าAspiration ที่กำหนดไว้

2.2.4 Stopping Condition

Glover (1989) ได้กำหนดเงื่อนไขต่าง ๆ ในการหยุดการย้ายไว้หลายวิธีได้แก่

- **Iteration Limit**
  จะเป็นการหยุดเนื่องจากจำนวนของ Iteration มากกว่าค่าที่กำหนดไว้
- **No-Improvement Criterion**
  จะเป็นการหยุด ถ้าไม่มีการเปลี่ยนแปลงของคำตอบในทางที่ดีขึ้น
- **CPU Time Limit**
  จะหยุด ถ้าเวลาในการประมวลผลเกินเวลาที่ CPU กำหนด
- **Low Bound Limit**
  จะหยุด ถ้าค่าคำตอบที่ได้มีค่าใกล้เคียงกับค่า Low Bound ที่กำหนดไว้

2.3 ต้นทุน

ในระบบการผลิตโดยทั่วไปแล้ว สิ่งที่สำคัญสิ่งหนึ่งที่ต้องพิจารณาถึงก็คือต้นทุนในการผลิต ซึ่งในระบบการผลิตแบบเซลลูลาร์นั้น ต้นทุนที่จะเกิดขึ้นได้จะมี 2 ส่วนคือ ต้นทุนที่เกิดจากเครื่องจักร และส่วนประกอบที่จะนำไปใช้ผลิตในเครื่องจักรนั้น ซึ่งในการศึกษานี้จะพิจารณาถึงรูปแบบของต้นทุน 2 แบบคือ

2.3.1 รูปแบบต้นทุนแบบที่ 1

- ต้นทุนหนี้สินของเครื่องจักร

  โดยต้นทุนในส่วนนี้ เราจะพิจารณาถึงต้นทุนหนี้สินของเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตชิ้นงานนั้น

- ต้นทุนการผลิตชิ้นงาน

  จะเป็นต้นทุนในส่วนการผลิตชิ้นงานนั้นขึ้นมา ซึ่งประกอบไปด้วย จำนวนความต้องการชิ้นงานต่อปี และต้นทุนที่ใช้ในการผลิตชิ้นงานหนึ่ง ๆ ตามแผนกระบวนการผลิตและเครื่องจักรที่กำหนดให้ผลิตชิ้นงานนั้น

2.3.2 รูปแบบต้นทุนแบบที่ 2

การพิจารณาต้นทุนในรูปแบบที่ 2 นี้ เราจะมีข้อกำหนดเพื่อง่ายต่อการพิจารณาดังนี้

- ชิ้นงานแต่ละชิ้น จะมีการกำหนดลำดับการผลิตด้วยเวลาในการติดตั้ง และขั้นตอนการผลิต
- Planning Horizon จะไม่มีที่สิ้นสุด และค่าความต้องการของตลาดจะเป็นค่าคงที่
- จะไม่มีการขาดแคลนของวัสดุเกิดขึ้น
- แต่ละรุ่นของชิ้นงานทั้งหมดต้องอยู่ที่สถานีการผลิต (Work Station) ก่อนการผลิต
- แต่ละชิ้นงานจะเป็นของ Initial Coding Family และต้นทุนในการติดตั้งภายใน ครอบครัวชิ้นงาน จะถูกกว่าต้นทุนในการติดตั้งระหว่างครอบครัว

ซึ่งรูปแบบต้นทุนนี้จะถูกแบ่งออกเป็น

- ต้นทุนคงที่ (Fix Cost) ประกอบด้วย
  - *ต้นทุนคงที่เครื่องจักร*
    จะขึ้นอยู่กับชนิดของเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตชิ้นงานนั้น ๆ

- ต้นทุนผันแปร (Variable Cost) ประกอบด้วย
  - *ต้นทุนพัสดุคงคลัง (Inventory Cost)*

    ค่าของต้นทุนพัสดุคงคลังของงานระหว่างทำ ขึ้นอยู่กับแผนการผลิต และเวลาในการผลิต ซึ่งจะประกอบด้วยค่า Appropriate Percentageซึ่งหาได้จากการเปรียบเทียบต้นทุนพัสดุคงคลังของงานระหว่างทำ ครั้งหลังที่เกิดขึ้นจริงกับปริมาณการผลิตที่วางแผนไว้ ต้นทุนต่อหน่วย และการการขนส่งต่อหน่วย
  - *ต้นทุนการผลิตผันแปร (Production Variable Cost)*

    ต้นทุนการผลิตผันแปรเกี่ยวข้องกับแต่ละเครื่องจักรคือแฟกเตอร์ต้นทุนการทำงานผันแปรของเครื่องจักร และ Utilization Time จะขึ้นอยู่กับเวลาในการทำงาน และอัตราความต้องการของชิ้นงาน
  - *ต้นทุนในการติดตั้ง (Set-Up Cost)*

    ค่าใช้จ่ายต้นทุนในการติดตั้ง สำหรับแต่ละชิ้นงานในกลุ่มหนึ่ง ถูกกำหนดโดยผลรวมของเครื่องจักรทั้งหมดที่ใช้ในการผลิตชิ้นงานนั้น โดยแบ่งเป็น :-
    - ต้นทุนการติดตั้งภายในครอบครัวของชิ้นงาน
    - ต้นทุนการออกแบบการติดตั้งครอบครัวของชิ้นงาน ซึ่งถูกแบ่งโดยจำนวนของชิ้นงานในครอบครัวเดียวกัน ซึ่งถูกผลิตบนเครื่องจักรนั้น